

Проект

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 2019 р. №

Київ

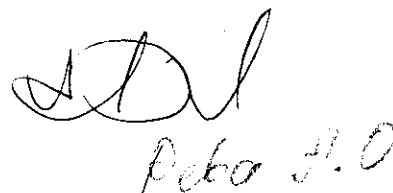
Про затвердження Типового положення про будинок-інтернат для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю

Кабінет Міністрів України **п о с т а н о в л я є**:

1. Затвердити Типове положення про будинок-інтернат для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю.
2. Рекомендувати органам місцевого самоврядування при організації діяльності будинків-інтернатів для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю керуватися Типовим положенням, затвердженим цією постановою.

Прем'єр-міністр України

В. Гройсман

Гройсман В.О.

ТИПОВЕ ПОЛОЖЕННЯ
про будинок-інтернат для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю

Загальні положення

1. Будинок-інтернат для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю (далі – інтернат) є стаціонарним інтернатним закладом соціального захисту, що утворюється для тимчасового або постійного проживання громадян похилого віку та осіб з інвалідністю, які за станом здоров'я потребують стороннього догляду, соціально-побутового обслуговування, організації надання медичної допомоги, соціальних послуг і комплексу реабілітаційних заходів (далі – підопічні).

2. У своїй діяльності інтернат керується Конституцією та законами України, Конвенцією про права людини, Конвенцією про права осіб з інвалідністю, актами Президента України, Кабінету Міністрів України та Мінсоцполітики, іншими нормативно-правовими актами, а також цим Положенням.

3. На основі цього Положення інтернати розробляють свої установчі документи, які затверджуються засновниками за погодженням із органом виконавчої влади з питань соціального захисту населення Автономної Республіки Крим, структурними підрозділами з питань соціального захисту населення обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій (далі – структурні підрозділи з питань соціального захисту населення) та після проведення консультацій із громадськістю відповідно до вимог чинного законодавства.

Завдання та напрями діяльності

4. Основними завданнями інтернату є:
забезпечення належних умов проживання, соціально-побутового обслуговування, організації надання медичної допомоги, денної зайнятості (заняття творчістю, культурно-дозвіллеві заходи, працетерапія тощо);

надання соціальних послуг (стаціонарний догляд, соціальна адаптація, представництво інтересів, консультування);

проведення комплексу реабілітаційних заходів (для осіб з інвалідністю) відповідно до індивідуального плану реабілітації, складеного за формою, затвердженою Мінсоцполітики.

Інтернат може надавати соціальні послуги з підтриманого проживання, денного догляду, паліативного / хоспісного догляду, кризового та екстреного втручання, соціальної реабілітації.

5. Підопічні відповідно до встановлених норм забезпечуються:

жилим приміщенням для проживання (перебування) та усіма житлово-комунальними послугами;

предметами, матеріалами, м'яким і твердим інвентарем (одягом, взуттям, постільною білизною, засобами особистої гігієни, столовим посудом);

раціональним не менше ніж чотириразовим харчуванням, у тому числі дієтичним (проміжки часу між прийманням їжі не повинні перевищувати чотирьох годин, останнє приймання їжі організовується за дві години до сну).

Також підопічні забезпечуються лікарськими засобами, технічними засобами реабілітації, протезно-ортопедичними виробами та виробами медичного призначення у порядку, встановленому законодавством.

6. Підопічним інтернату гарантується:

забезпечення належних умов проживання, соціально-побутового обслуговування;

в установленому законом порядку організація надання медичної допомоги, в тому числі екстреної, за наявності медичних показань, консультативна допомога, стаціонарне лікування на базі закріплених закладів охорони здоров'я;

забезпечення засобами та створення умов для участі в культурно-дозвіллевих заходах;

проведення комплексу реабілітаційних заходів;

забезпечення денної зайнятості з урахуванням стану здоров'я та побажань;

забезпечення захисту і підтримки, представництва інтересів, поінформованості щодо прав;

організація заходів з метою залучення до життєдіяльності місцевої громади;

забезпечення поваги до честі та гідності, запобігання дискримінації;

здійснення опіки та піклування у визначених законодавством випадках.

7. Керівництво та персонал інтернату забезпечують реалізацію прав підопічних відповідно до законодавства, у тому числі законів України „Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні”, „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”, „Про жертви нацистських переслідувань”, „Про реабілітацію осіб з

інвалідністю в Україні”, „Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні”, „Про психіатричну допомогу”, Конвенції про права осіб з інвалідністю та Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

8. Керівництво та персонал інтернату зобов'язані не рідше ніж один раз на рік організувати комплексний поглиблений профілактичний медичний огляд підопічних із застосуванням необхідних лабораторних та інструментальних обстежень, а також огляд лікарською комісією з метою визначення доцільності їх подальшого перебування в інтернаті та вжиття заходів щодо встановлення чи припинення опіки або піклування над ними.

У разі потреби керівництво та персонал інтернату сприяють в оформленні документів та організують огляд підопічного медико-соціальною експертною комісією для встановлення групи інвалідності або продовження її строку, в оформленні індивідуальної програми реабілітації або її коригуванні, здійснюють контроль за її виконанням і продовженням строку дії, а також у реєстрації органом опіки та піклування помічника за вибором дієздатного підопічного.

9. До призначення недієздатним підопічним та підопічним, цивільна дієздатність яких обмежена, опікунів та піклувальників опіку та піклування над такими особами здійснює інтернат, у тому числі шляхом вжиття заходів щодо поновлення або обмеження цивільної дієздатності підопічних.

У разі потреби керівництво та персонал інтернату вживає заходів для вирішення питань, пов'язаних із недієздатністю чи обмеженням цивільної дієздатності підопічних, які потребують опіки та піклування, та про призначення їм опікунів або піклувальників.

10. Керівництво та персонал інтернату забезпечують якісне надання послуг підопічним.

Якість надання послуг контролюється громадськістю, в тому числі шляхом утворення громадської ради, до складу якої входять представники громадських об'єднань, родичі (опікуни або піклувальники), підопічні інтернату, інші особи.

Громадська рада сприяє:

захисту прав та інтересів підопічних, вивчає умови їх проживання і подає керівництву інтернату пропозиції щодо їх покращення;

дотриманню законодавства з питань соціального захисту населення, опіки та піклування у межах діяльності інтернату;

наданню соціальних послуг підопічним, підвищенню їхньої якості;

підтриманню здорового мікроклімату в колективі та організації культурно-дозвіллевих заходів для підопічних.

11. Керівництво та персонал інтернату з метою реалізації індивідуальних програм реабілітації осіб з інвалідністю забезпечують складання індивідуальних планів реабілітації за формою, затвердженою Мінсоцполітики.

Індивідуальні плани реабілітації складаються на підставі індивідуальних програм реабілітації осіб з інвалідністю реабілітаційною комісією за участю підопічних, медичних працівників і фахівців з реабілітації. Положення про реабілітаційну комісію, її персональний склад (із призначенням голови реабілітаційної комісії) і план роботи затверджуються керівництвом інтернату.

12. Організація надання медичної допомоги здійснюється шляхом:

укладення інтернатом договорів із закладами охорони здоров'я та / або медичними працівниками;

відкриття в інтернаті медичного кабінету фізичними особами – підприємцями, які провадять медичну практику на підставі ліцензії;

отримання інтернатом ліцензії для провадження господарської діяльності з медичної практики.

Інтернат може провадити господарську діяльність із придбання, перевезення, зберігання, використання та знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, дозволених до застосування в Україні.

Для провадження господарської діяльності з медичної практики та із зберігання, перевезення, придбання, використання, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, включених до Переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06 травня 2000 р. № 770 (Офіційний вісник України, 2000 р., № 19, ст. 789), інтернат одержує ліцензію у порядку, встановленому Законом України „Про ліцензування видів господарської діяльності”, – з урахуванням особливостей, визначених Законом України „Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори” .

Умови влаштування, переведення та відрахування

13. До інтернату приймаються громадяни, які досягли пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, а також особи, яким до досягнення зазначеного пенсійного віку залишилося не більше як півтора року, та особи з інвалідністю у віці більше ніж 18 років, які за станом здоров'я потребують стороннього догляду, соціально-побутового обслуговування, медичної допомоги та комплексу реабілітаційних заходів і яким згідно з висновком лікарської комісії не протипоказане перебування в інтернаті.

До інтернату на повне державне утримання безоплатно приймаються громадяни, які не мають працездатних родичів, зобов’язаних їх утримувати за законом або якщо вони з об’єктивних причин не можуть цього робити (належать до малозабезпечених верств населення та отримують державну соціальну допомогу в установленому законодавством порядку, залежні від психотропних речовин, алкоголю, схильні до вчинення домашнього насилля,

перебувають у місцях позбавлення волі тощо). У такому разі щодо кожного окремого випадку на підставі підтверджувальних документів приймається рішення комісії, створеної структурними підрозділами з питань соціального захисту населення.

За наявності вільних місць до інтернату можуть прийматися особи, у яких є працездатні діти чи родичі або інші особи, які повинні забезпечувати їм догляд і допомогу, в тому числі за договором довічного утримання, за умови оплати послуг.

14. У першу чергу до інтернату приймаються особи, зазначені у пункті 13 цього Типового положення, які:

мають особливі трудові заслуги перед Батьківщиною (Герої Соціалістичної праці, Герої України та повні кавалери ордена Трудової Слави), є ветеранами війни, особами, на яких поширюється дія законів України „Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку”, „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” та „Про жертви нацистських переслідувань”;

постраждали внаслідок збройного конфлікту, тимчасової окупації, надзвичайної ситуації техногенного чи природного характеру, нещасних випадків, а також внутрішньо переміщені особи;

постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи та віднесені до категорій 1, 2 або 3 відповідно до Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи”;

є ветеранами праці, самотніми громадянами похилого віку або самотніми особами з інвалідністю, членами сімей загиблих військовослужбовців;

потребують опіки та піклування, у тому числі при вирішенні питань про недієздатність чи обмеження цивільної дієздатності цих осіб.

15. Влаштування до інтернату проводиться згідно з путівкою, виданою особою, її законному представнику чи органу опіки та піклування (якщо опіку над підопічними здійснює орган опіки та піклування) структурними підрозділами з питань соціального захисту населення на підставі:

письмової заяви особи, яка виявила бажання проживати в інтернаті (для дієздатних осіб або осіб, цивільна дієздатність яких обмежена);

письмової заяви опікуна та рішення органу опіки та піклування про влаштування до інтернату (для недієздатних осіб, яким призначено опікунів);

рішення органу опіки та піклування про влаштування до інтернату (для недієздатних осіб у разі відсутності опікуна);

паспорта громадянина України особи, яка виявила бажання проживати в інтернаті, або іншого документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України. Для іноземців та осіб без громадянства – посвідчення біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, або паспортний документ іноземця та посвідка на тимчасове проживання / посвідка на постійне проживання;

копії документа, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, у якому зазначається реєстраційний номер облікової картки платника податків, або копії паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовились від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний орган доходів і зборів і мають про це відмітку в паспорті);

медичної карти з висновком лікарської комісії про доцільність і можливість перебування в інтернаті. Порядок видачі такої карти та її форма затверджуються МОЗ;

довідки до акта огляду медико-соціальною експертною комісією за формою, затвердженою МОЗ (за наявності інвалідності);

довідки для направлення особи з інвалідністю в будинок-інтернат за формою, затвердженою МОЗ (за наявності інвалідності);

індивідуальної програми реабілітації особи з інвалідністю за формою, затвердженою МОЗ (за наявності інвалідності);

копії рішення суду про обмеження цивільної дієздатності або визнання недієздатною особи, щодо якої вирішується питання про влаштування до інтернату (для недієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена);

копії рішення суду або органу опіки та піклування про призначення опікуна або піклувальника особі, щодо якої вирішується питання про влаштування до інтернату (за наявності опікуна або піклувальника);

копії паспорта громадянина України опікуна або піклувальника особи, щодо якої вирішується питання про влаштування до інтернату (за наявності опікуна або піклувальника);

анкети первинного оцінювання індивідуальних потреб громадян;

пенсійного посвідчення або посвідчення отримувача державної соціальної допомоги (за наявності);

довідки про розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) та / або державної соціальної допомоги, виданої органами Пенсійного фонду України та / або структурними підрозділами з питань соціального захисту населення районних, районних у м. Києві та Севастополі державних адміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад (далі – місцеві структурні підрозділи з питань соціального захисту населення). У разі відсутності такої довідки органи Пенсійного фонду України та / або місцеві структурні підрозділи з питань соціального захисту населення запитують необхідну інформацію за місцем попереднього отримання зазначених виплат;

трьох фотокарток розміром 3×4 см.

Форми заяви про прийняття до інтернату, путівки на влаштування до інтернату, анкети первинного оцінювання індивідуальних потреб затверджуються Мінсоцполітики.

У разі відсутності копії документа, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, довідки про розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) та / або державної соціальної допомоги керівництво інтернату разом зі структурними

підрозділами з питань соціального захисту населення вживає заходів з оформлення необхідних документів.

16. Особи, які постраждали внаслідок збройного конфлікту, тимчасової окупації, надзвичайної ситуації техногенного чи природного характеру, нещасних випадків, а також внутрішньо переміщені особи можуть прийматися до інтернату на підставі:

письмової заяви особи, яка виявила бажання проживати в інтернаті (для дієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена);

письмової заяви законного представника та рішення органу опіки та піклування про влаштування до інтернату (для недієздатних осіб, яким призначено опікунів);

рішення органу опіки та піклування про влаштування до інтернату (для недієздатних осіб у разі відсутності опікуна);

паспорта громадянина України особи, яка виявила бажання проживати в інтернаті, або іншого документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України;

медичної карти з висновком лікарської комісії про доцільність і можливість перебування в інтернаті. Порядок видачі такої карти та її форма затверджуються МОЗ;

довідки для направлення особи з інвалідністю до інтернату (за наявності інвалідності).

Керівництво інтернату разом зі структурними підрозділами з питань соціального захисту населення забезпечує оформлення відсутніх документів протягом шести місяців.

17. Документи для влаштування особи до інтернату подаються особою, її законним представником чи органом опіки та піклування до місцевих структурних підрозділів з питань соціального захисту населення за місцем фактичного проживання (перебування) особи, які разом із клопотанням і заповненою анкетною первинного оцінювання індивідуальних потреб передаються на розгляд структурним підрозділам з питань соціального захисту населення.

18. На підставі путівки, виданої структурним підрозділом з питань соціального захисту населення, та документів, зазначених у пункті 16 цього Типового положення, видається наказ директора інтернату про прийняття підопічного до інтернату, визначаються індивідуальні потреби та складається індивідуальний план надання соціальної послуги / соціальних послуг відповідно до державних стандартів соціальних послуг, затверджених Мінсоцполітики.

19. За результатами визначення потреб підопічного складається індивідуальний план надання соціальної послуги / соціальних послуг. У ньому зазначаються заходи, які потрібно провести для надання такої соціальної послуги / соціальних послуг, відомості про необхідні ресурси, періодичність і

строки проведення цих заходів, відповідальні за виконання, дані щодо моніторингу результатів надання соціальної послуги / соціальних послуг.

На основі індивідуального плану надання соціальної послуги / соціальних послуг між підопічним чи його законним представником та представником інтернату укладається договір про надання соціальної послуги / соціальних послуг, у якому зазначаються права та обов'язки кожної зі сторін, обсяг соціальної послуги / соціальних послуг, цілі та строк її / їх надання.

Якщо опіку над підопічним забезпечує інтернат, такий договір укладається між представником інтернату та представником органу опіки та піклування, на обліку в якому перебуває підопічний.

Невід'ємною частиною договору є індивідуальний план надання соціальних послуг.

Форми індивідуального плану надання соціальних послуг та примірного договору про надання соціальних послуг затверджуються Мінсоцполітики.

Якщо підопічний потребує отримання більше ніж однієї соціальної послуги та інтернат надаватиме більше ніж одну соціальну послугу, складається один план надання соціальних послуг, у якому вказуються заходи щодо кожної соціальної послуги.

20. Інтернат може надавати соціальні послуги як за плату (зокрема, з установленням диференційованої оплати), так і безоплатно – відповідно до установленого законом порядку.

Реабілітаційні послуги відповідно до індивідуальної програми реабілітації надаються підопічному, що є особою з інвалідністю, на безоплатній основі.

Тарифи на платні соціальні послуги встановлюються інтернатом відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 09 квітня 2005 р. № 268 „Про затвердження Порядку регулювання тарифів на платні соціальні послуги” (Офіційний вісник України, 2005 р., № 15, ст. 759) і затверджуються засновником.

21. При влаштуванні до інтернату підопічні проходять санітарно-гігієнічну обробку із зміною одягу та взуття і розміщуються в приймально-карантинному відділенні на 14 днів для подальшого спостереження, після чого переводяться на постійне або тимчасове проживання у відповідні кімнати.

Підопічних, у яких виявлено ознаки інфекційних захворювань, направляють до закладів охорони здоров'я.

На кожного підопічного ведеться медична карта, до якої заносяться всі дані про стан його здоров'я протягом періоду перебування в інтернаті, лікування, консультації, а також результати об'єктивних, функціональних, рентгенологічних, лабораторних та інших обстежень.

22. При влаштуванні до інтернату керівництво ознайомлює підопічного, його опікуна або піклувальника (під їхній підпис) з правами та обов'язками підопічного, умовами проживання, розпорядком дня, умовами переведення до

іншого інтернату та відрахування з інтернату та робить відповідний запис в особовій справі.

Після прийняття підопічного до інтернату керівництво у триденний строк повідомляє:

структурний підрозділ з питань соціального захисту населення, що видав путівку, – про прийняття підопічного до інтернату;

орган опіки та піклування, на обліку в якому перебуває підопічний, та орган опіки та піклування за місцезнаходженням інтернату, – про прийняття підопічного до інтернату (для недієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена);

орган Пенсійного фонду України, місцевий структурний підрозділ з питань соціального захисту населення – про прийняття підопічного на державне утримання (за умови призначення підопічному пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) та / або державної соціальної допомоги).

23. Переведення підопічного до іншого інтернату проводиться за погодженням із відповідними структурними підрозділами з питань соціального захисту населення та згідно з путівкою, виданою структурним підрозділом з питань соціального захисту населення за місцем знаходження інтернату, до якого він переводиться, відповідно до:

письмової заяви підопічного, який виявив бажання проживати в іншому інтернаті (для дієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена);

письмової заяви опікуна підопічного (для недієздатних осіб, яким призначено опікунів);

рішення органу опіки та піклування про переведення до інтернату (для недієздатних осіб у разі відсутності опікуна).

24. Переведення підопічного до психоневрологічного інтернату або до іншого інтернатного закладу з урахуванням стану його здоров'я проводиться відповідно до письмової заяви підопічного (для дієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена); письмової заяви опікуна підопічного (для недієздатних осіб, яким призначено опікунів); рішення органу опіки та піклування про переведення до інтернату (для недієздатних осіб у разі відсутності опікуна) та подання керівництву інтернату на підставі висновку лікарської комісії за участю лікаря-психіатра про відсутність медичних показань для проживання / перебування підопічного в інтернаті, наявність у підопічного психічного розладу і його потребу в постійному сторонньому догляді та згідно з путівкою, виданою структурним підрозділом з питань соціального захисту населення.

25. Тимчасове вибуття підопічного, який постійно проживає в інтернаті, на сукупний строк до шести місяців протягом календарного року, але не більше ніж два місяці поспіль, здійснюється на підставі:

письмової заяви підопічного (для дієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена);

письмової заяви опікуна підопічного (для недієздатних осіб, яким призначено опікунів);

письмової заяви родичів підопічного або інших осіб, які мають намір тимчасово забрати підопічного, якщо опіку над ним здійснює інтернат.

Керівництво та персонал інтернату вживають заходів щодо розшуку підопічного у разі його вибуття (зникнення).

26. Витрати, пов'язані з поїздкою підопічного до опікуна, піклувальника, родичів або інших осіб, а також переїзд за власним бажанням до іншого інтернату та на санаторно-курортне лікування інтернатом не компенсуються.

Підопічні, які тимчасово вибувають з інтернату, у тому числі на лікування (в разі їх госпіталізації) до закладів охорони здоров'я відповідно до законодавства, згідно з наказом по інтернату знімаються із забезпечення харчуванням, лікарськими засобами, засобами особистої гігієни, м'яким інвентарем тощо з дня вибуття, але залишаються у списках підопічних, і пенсія (щомісячне довічне грошове утримання) та / або державна соціальна допомога за період відсутності виплачується їм у повному розмірі.

Забезпечення підопічних лікарськими засобами, продуктами харчування, засобами особистої гігієни, м'яким інвентарем тощо під час стаціонарного лікування проводиться відповідно до умов договору між будинком-інтернатом і лікувально-профілактичним закладом.

Якщо умовами договору передбачено такі повноваження інтернатного закладу, підопічні не знімаються із забезпечення в інтернаті.

Під час повернення підопічного до інтернату заклад охорони здоров'я подає керівництву інтернату витяг із медичної карти амбулаторного (стаціонарного) хворого.

27. Відрахування підопічного з інтернату проводиться в тижневий строк за погодженням зі структурним підрозділом з питань соціального захисту населення на підставі:

письмової заяви підопічного (для дієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена);

письмової заяви опікуна підопічного (для недієздатних осіб, яким призначено опікунів) чи рішення органу опіки та піклування (якщо опіку над підопічним здійснює інтернат);

переведення до іншого інтернату;

неповернення без поважних причин і без погодження з керівництвом інтернату з поїздки до його опікуна або піклувальника, родичів після закінчення шестимісячного строку (після з'ясування причини неповернення);

рішення суду;

свідоцтва про смерть підопічного.

28. При відрахуванні з інтернату підопічному чи його законному представнику видаються особисті документи, довідка із зазначенням часу перебування в інтернаті, закріплені за ним одяг, білизна та взуття за сезоном і

власний одяг, інші особисті речі та цінності (ощадна книжка або банківська платіжна картка, цінні папери тощо), які зберігалися в інтернаті.

29. Про тимчасове вибуття, повернення, переведення та відрахування підопічного керівництво закладу у триденний строк інформує:

орган опіки та піклування за місцезнаходженням інтернату (для недієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена);

орган Пенсійного фонду України, місцевий структурний підрозділ з питань соціального захисту населення шляхом надсилання копії наказу (витягу з наказу) (за умови призначення підопічному пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) та / або державної соціальної допомоги).

30. Підопічні інтернату (крім недієздатних осіб) за рішенням керівництва інтернату можуть за їхньої згоди залучатися до тимчасових робіт, не пов'язаних із обслуговуванням підопічних інтернату, на умовах цивільно-правового договору, якщо робота не протипоказана їм за станом здоров'я, з оплатою відповідно до акта виконаних робіт.

Показання та протипоказання для направлення особи до інтернату

31. Медичними показаннями для направлення особи до інтернату є:

стійкі фізичні порушення, при яких самостійне пересування є значно утрудненим або неможливим, та часткова або повна відсутність здатності обслуговувати себе самостійно;

невротичні стани при хронічних неінфекційних захворюваннях;

легка розумова відсталість;

вікові зміни психічного стану особи (когнітивні розлади) без психотичних проявів (марення, галюцинації).

32. Медичними протипоказаннями для направлення особи до інтернату є:

психічні розлади (за винятком невротичних станів при хронічних неінфекційних захворюваннях; легкої розумової відсталості без поведінкових порушень; інтелектуально-мнестичних розладів і судомних синдромів різної етіології, з нечастими (1 раз на 2–3 місяці) нападами, без слабоумства та виражених змін особистості);

туберкульоз в активній стадії процесу;

інфекційні захворювання шкіри та волосся (грибкові ушкодження, сикоз простий, ячмінь тощо);

гострі інфекційні захворювання;

бактеріоносійство дифтерії, стафілококу, черевного тифу, паратифів А та В, а також інших кишкових інфекцій, венеричних захворювань (крім клінічно вилікуваних та зняття з обліку);

хронічний алкоголізм, наркоманія, токсикоманія;

хвороби системи крові (лімфогранулематоз) та інші захворювання, що потребують постійної терапії в спеціалізованих закладах охорони здоров'я;

ВІЛ-інфекція IV ступеня з опортуністичними захворюваннями (туберкульоз, кандидози).

Умови проживання в інтернаті

33. Для надання соціальних послуг в умовах проживання (перебування) в інтернаті можуть бути утворені відділення (кімнати) такого спрямування:

стаціонарного догляду – для підопічних, які втратили здатність до самообслуговування чи не набули такої здатності;

підтриманого проживання – для підопічних із високим рівнем адаптації та автономної активності (з можливим подальшим їх працевлаштуванням поза межами інтернату або в інтернаті);

паліативного / хоспісного догляду – для підопічних, яким встановлено діагноз невиліковного прогресуючого захворювання, з метою забезпечення їм максимально можливої якості життя шляхом задоволення фізичних, психологічних і духовних потреб.

За потреби можуть створюватися психоневрологічні, геріатричні та реабілітаційні відділення.

Для надання комплексу реабілітаційних послуг в інтернаті можуть утворюватися реабілітаційні відділення з кімнатами для проведення заходів соціальної, фізкультурно-спортивної, фізичної, психологічної реабілітації.

Заходи фізичного обмеження та / або ізоляції застосовуються відповідно до правил, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

34. Приміщення мають бути доступними для осіб з інвалідністю.

Для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення в установленому порядку забезпечується доступ до будівель, приміщень інтернату та прилеглої до нього території.

Вхідна група до будівлі інтернату (якщо вона розміщена не на одному рівні з підлогою (тротуаром) або має сходи) має бути облаштована пандусом і звуковим маячком типу „метроном”.

Двері та турнікети мають бути відповідної ширини та конструкції, яка дає змогу проїхати крісло колісному тощо. Санітарні кімнати мають бути доступними для осіб, які пересуваються на кріслах колісних.

Вхідні групи до приміщень інтернату (в тому числі ребра першої та останньої сходинки сходового маршу), шляхи руху підопічних, зони очікування та робочі зони мають бути без перешкод (бордюрів, порогів, перепадів, щіток для витирання ніг тощо) і з маркуваннями, що виконані із застосуванням засобів тактильного орієнтування, тактильних інформаційних покажчиків зі шрифтом Брайля, тактильних мнемосхем приміщень тощо.

Сходи та пандус мають бути обладнані поручнями з обох боків.

За наявності облаштованих стоянок для автотранспорту на прилеглий території передбачаються місця (з відповідними вказівниками) для безоплатної стоянки транспорту, яким керують або за допомогою якого переміщуються особи з інвалідністю, у кількості, визначеній Законом України „Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні”.

Будівлі, приміщення та стоянки облаштовуються з урахуванням потреб осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення згідно з вимогами відповідних державних будівельних норм, стандартів і правил: ДБН В.2.2-17:2006 „Доступність будинків і споруд для маломобільних груп населення”, ДСТУ-Н Б В.2.2-31:2011 „Настанова з облаштування будинків і споруд цивільного призначення елементами доступності для осіб з вадами зору та слуху”, ДСТУ Б ISO 21542:2013 „Будинки і споруди. Доступність і зручність використання побудованого життєвого середовища”, ДБН В.2.2-18:2007 „Будинки і споруди. Заклади соціального захисту населення” та правилами дорожнього руху із залученням до всіх етапів такого облаштування представників громадських організацій, які спеціалізуються на розв’язанні питань забезпечення доступності інфраструктури для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення”.

Якщо діючі об’єкти неможливо повністю пристосувати до потреб осіб з інвалідністю, відповідно до частини другої статті 27 Закону України „Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю” за погодженням із громадськими об’єднаннями осіб з інвалідністю забезпечується їх розумне пристосування.

35. Розміщення підопічних у жилих приміщеннях, відділеннях відповідного спрямування проводиться медичним або соціальним працівником, до посадових обов’язків якого входить розміщення підопічних у жилих приміщеннях з урахуванням їхніх побажань, індивідуальних особливостей, віку, діагнозу та фізичного стану, пов’язаного з основним захворюванням.

Переміщення підопічних у жилих приміщеннях, відділеннях відповідного спрямування проводиться з об’єктивних причин за рекомендацією лікаря, згодою підопічного та з урахуванням стану його здоров’я, про що робляться відповідні записи в медичній документації.

На вимогу підопічного жила приміщення, у якому він проживає, може бути змінено на інше жила приміщення за рішенням особи, уповноваженої директором інтернату, з урахуванням рекомендацій Громадської ради інтернату.

Режим проживання та нагляду за підопічними повинен забезпечувати найбільш сприятливі умови для догляду за ними, їх усвідомленої соціальної адаптації та реабілітації, дотримання гідності підопічних, спонукання їх до самостійності та суспільно корисної ініціативи.

36. Власний одяг та інші особисті речі підопічного за його бажанням повертаються йому або його законному представнику, родичам або іншим особам.

Якщо підопічний, його законний представник, родичі або інші особи не забирають особистих речей, речі здаються до камери схову інтернату. Акт передачі особистих речей на зберігання до камери схову складається в чотирьох примірниках, один з яких видається підопічному або його законному представнику, другий зберігається в бухгалтерії, третій – в особовій справі підопічного, четвертий – у коморі сестри-господині.

Речі з камери схову видаються на вимогу підопічного або його законного представника.

Підопічні мають право користуватися власними речами, якщо це не заважає іншим підопічним, не порушує вимог протипожежної безпеки, протиепідемічного режиму, охорони праці тощо.

Родичі, опікуни та піклувальники, громадські об'єднання, благодійні, релігійні організації або інші фізичні та юридичні особи можуть забезпечувати підопічних особистими речами. Речі повинні бути в належному стані, відповідати вимогам санітарного законодавства та не заважати іншим підопічним.

37. Керівництво інтернату в разі потреби та за заявою підопічного приймає на зберігання гроші, коштовності та цінні папери підопічних (далі – цінні речі), про що складається акт-опис приймання. Цінні речі зберігаються у сейфах. Облік цінних речей веде матеріально-відповідальна особа. Цінні речі видаються підопічному на його першу вимогу за поданням ним заяви, про що складається відповідний акт-опис. Порядок зберігання грошей, коштовностей та цінних паперів підопічних і форма журналу обліку цінних речей затверджуються Мінсоцполітики.

38. Керівництво інтернату сприяє підопічним в отриманні пенсії (щомісячного довічного грошового утримання), державної соціальної допомоги, що виплачується відповідно до законодавства.

Якщо пенсії, державні соціальні допомоги доставляються працівниками національного оператора поштового зв'язку, керівництво інтернату створює належні умови для їх виплати підопічним в окремому приміщенні інтернату в присутності відповідальних представників.

39. Дієздатні підопічні витрачають належні їм кошти за власним розсудом. У разі потреби (відповідно до заяви підопічного) керівництво та персонал інтернату забезпечують підопічному допомогу щодо придбання необхідних товарів, послуг.

Для недієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена, опіку / піклування над якими здійснює інтернат, порядок використання сум пенсій (щомісячного довічного грошового утримання) та / або державної соціальної допомоги, нарахованих відповідно до законодавства, встановлюється Мінсоцполітики.

**Організація поховання померлих підопічних,
які проживали в інтернаті**

40. Смерть підопічного констатується відповідно до Порядку взаємодії між органами та підрозділами Національної поліції, закладами охорони здоров'я та органами прокуратури України при встановленні факту смерті людини, затвердженого наказом Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства охорони України, Генеральної прокуратури України від 29 вересня 2017 р. № 807/1193/279, зареєстрованим у Міністерстві юстиції 21 жовтня 2017 р. за № 1299/31167.

Лікарське свідоцтво про смерть оформляється в установленому законодавством порядку.

41. Керівництво інтернату організує транспортування тіла померлого підопічного до спеціального приміщення. Інтернат може укласти із закладом охорони здоров'я договір про тимчасове зберігання тіла померлого підопічного.

42. За наявності у померлого підопічного родичів, законного представника керівництво інтернату повідомляє їх про смерть підопічного:

у телефонному режимі за наявності телефонного зв'язку з ними;

рекомендованим поштовим відправленням із повідомленням про вручення (в разі відсутності телефонного зв'язку, але за наявності інформації про місце їх проживання / перебування).

У разі відсутності телефонного зв'язку з родичами, законним представником, але за наявності інформації про місце їх проживання (перебування) керівництво інтернату повідомляє про смерть підопічного виконавчому органу сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її утворення) ради, на території розміщення якої проживають / перебувають родичі, законний представник.

У разі відсутності телефонного зв'язку з родичами, законним представником і відсутності інформації про місце їх проживання / перебування керівництво інтернату повідомляє про смерть підопічного виконавчий орган сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її утворення) ради, на території розміщення якої проживав / перебував підопічний до влаштування до інтернату.

Дата і час повідомлення зазначається в журналі реєстрації смерті підопічних, що підтверджується підписом особи, яка зробила повідомлення. Форма та порядок ведення журналу затверджується Мінсоцполітики.

Про смерть підопічного, якого було визнано недієздатним або цивільна дієздатність якого була обмежена, інтернат письмово інформує орган опіки та піклування, на обліку в якому він числився.

43. Державна реєстрація смерті підопічного проводиться на загальних підставах в установленому законодавством порядку.

За фактом державної реєстрації смерті органами державної реєстрації актів цивільного стану видається свідоцтво про смерть.

У разі поховання підопічного працівниками інтернату свідоцтво про смерть зберігається в інтернаті.

44. Поховання інтернатом померлого підопічного проводиться відповідно до Закону України „Про поховання та похоронну справу”, інших нормативно-правових актів.

45. Поховання померлого підопічного проводиться на підставі свідоцтва про смерть за наявності письмового дозволу прокурора чи висновку органів внутрішніх справ.

46. У разі відмови родичів, законного представника, інших осіб від поховання померлого підопічного, який проживав в інтернаті, або якщо вони не прибули протягом 72 годин після повідомлення про смерть підопічного, відповідно до пункту 43 цього Положення організацію поховання померлого підопічного забезпечує керівництво інтернату.

З цією метою може бути укладено договір-замовлення про організацію та проведення поховання з ритуальною службою з урахуванням необхідного мінімального переліку вимог щодо порядку організації поховання і ритуального обслуговування населення та кошторисних призначень інтернату.

47. Для організації поховання померлих, які проживали в інтернаті, надаються ритуальні послуги з урахуванням необхідного мінімального переліку окремих видів ритуальних послуг.

48. У разі відсутності волевиявлення померлого та відмови родичів, законного представника від поховання померлого, який проживав в інтернаті, у містах, де функціонують крематорії, поховання померлого проводиться шляхом спалювання в крематорії труни з тілом померлого з дотриманням вимог статей 6 і 26 Закону України „Про поховання та похоронну справу”.

49. Поховання померлих підопічних проводиться з дотриманням вимог санітарно-епідеміологічного законодавства за принципом гідного ставлення до тіла померлого, зокрема, поховання в одязі та в труні.

50. Витрати на організацію поховання померлих підопічних фінансуються відповідно до статті 17 Закону України „Про поховання та похоронну справу”.

51. Вартість послуг з виконання договору-замовлення про організацію та проведення поховання померлого підопічного визначається за згодою сторін з урахуванням Єдиної методики визначення вартості надання громадянам необхідного мінімального переліку окремих видів ритуальних послуг, реалізації предметів ритуальної належності.

Фінансова та виробничо-господарська діяльність інтернату

52. Інтернат є юридичною особою, має печатку, штамп зі своїм найменуванням, самостійний баланс, рахунки в органах Державної казначейської служби.

53. Джерелами фінансування інтернату є видатки з бюджету Автономної Республіки Крим, обласних бюджетів і бюджетів м. Києва та Севастополя, добровільні та благодійні пожертвування юридичних і фізичних осіб, інші джерела, не заборонені законодавством.

54. Фінансово-господарська діяльність інтернату проводиться відповідно до кошторису та штатного розпису, які затверджуються структурними підрозділами з питань соціального захисту населення.

55. В інтернаті для організації трудової реабілітації та забезпечення підопічних твердим і м'яким інвентарем, основними продуктами харчування власного виробництва можуть утворюватися підсобні господарства, різноманітні промислові та переробні міні-виробництва, багатопрофільні навчально-виробничі, лікувально-виробничі (трудові) майстерні, цехи, дільниці з необхідним інвентарем, устаткуванням та обладнанням, технікою, транспортом і знаряддями сільськогосподарського виробництва, які провадять діяльність відповідно до законодавства, положення про які затверджуються засновником.

56. Економічні та виробничі відносини інтернату з підприємствами та організаціями незалежно від форми власності встановлюються на підставі договорів.

57. Продукція, що виробляється структурними підрозділами інтернату, використовується для забезпечення потреб і покращення умов проживання підопічних та розвитку діяльності інтернату.

58. Стимулювання праці працівників інтернату проводиться в межах фонду заробітної плати інтернату згідно з положенням про преміювання, яке розробляється адміністрацією інтернату за погодженням із профспілковим комітетом та затверджується структурним підрозділом з питань соціального захисту населення.

59. Інтернат для розвитку матеріально-технічної бази, благоустрою, культурно-виховної роботи може отримувати і використовувати гуманітарну та благодійну допомогу.

60. Формує та веде особові справи підопічних працівник інтернату, до посадових обов'язків якого входить формування та ведення особових справ підопічних, з дати їх влаштування до інтернату з дотриманням положень законів України „Про захист персональних даних” і „Про інформацію”.

61. В особовій справі містяться такі документи:

путівка на влаштування до інтернату, видана структурним підрозділом з питань соціального захисту населення;

копія наказу по інтернату про влаштування підопічного до інтернату (на постійне / тимчасове проживання із зазначенням строку);

письмова заява підопічного про прийняття до інтернату;

копія повідомлення структурного підрозділу з питань соціального захисту населення про прийняття підопічного до інтернату;

анкета первинного оцінювання індивідуальних потреб підопічного;

письмова заява законного представника та рішення органу опіки та піклування про влаштування до інтернату (для недієздатних осіб, яким призначено опікунів);

рішення органу опіки та піклування про влаштування до інтернату (для недієздатних осіб у разі відсутності опікуна);

копія повідомлення органу опіки та піклування, на обліку в якому перебуває підопічний, та за місцезнаходженням інтернату про прийняття підопічного до інтернату (для недієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена);

копія повідомлення органу Пенсійного фонду України, місцевого структурного підрозділу з питань соціального захисту населення про прийняття підопічного на повне державне утримання (за умови призначення підопічному пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) та / або державної соціальної допомоги);

копія заяви про перерахування органами Пенсійного фонду України, місцевим структурним підрозділом з питань соціального захисту населення коштів інтернату відповідно до Порядку перерахування органами Пенсійного фонду України або структурними підрозділами з питань соціального захисту населення районних, районних у м. Києві державних адміністрацій, виконавчих органів міських рад коштів установам (закладам), у яких особи перебувають на повному державному утриманні, та їх використання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 04 березня 2004 р. № 269 (Офіційний вісник України, 2004 р. № 10, ст. 599) (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 22 березня 2017 р. № 164) – за умови призначення підопічному пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) та / або державної соціальної допомоги;

копія паспорта громадянина України або іншого документа підопічного, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України, копії інших особистих документів (свідоцтва про народження, пенсійного посвідчення або посвідчення отримувача державної соціальної допомоги, військового квитка, посвідчення особи з інвалідністю внаслідок війни, учасника бойових дій,

учасника війни, ветерана праці, посвідчення особи, яка постраждала внаслідок Чорнобильської катастрофи, особи, на яку поширюється дія законів України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”, „Про жертви нацистських переслідувань”, особи, яка має особливі трудові заслуги перед Батьківщиною);

копія документа, що засвідчує реєстрацію у державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, у якому зазначається реєстраційний номер облікової картки платника податків, або копія паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовились від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, офіційно повідомили про це відповідному органу доходів і зборів і мають про це відмітку в паспорті);

довідка про розмір призначеної пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) або державної соціальної допомоги (за умови призначення);

копія медичної карти з висновком лікарської комісії про можливість перебування в інтернаті;

індивідуальний план надання соціальних послуг та договір про надання соціальних послуг;

копія довідки до акта огляду медико-соціальною експертною комісією (за наявності інвалідності);

копія довідки для направлення особи з інвалідністю до інтернату (за наявності інвалідності);

копія індивідуальної програми реабілітації особи з інвалідністю та індивідуального плану реабілітації (за наявності інвалідності);

копія рішення суду про обмеження цивільної дієздатності або визнання недієздатним підопічного (для недієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена);

копія рішення суду або органу опіки та піклування про призначення опікуна або піклувальника підопічному (для недієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена) (за наявності);

копія паспорта громадянина України опікуна або піклувальника підопічного (для недієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена) (за наявності);

копія договору про відкриття та обслуговування поточного рахунка (за наявності);

копія довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи (за наявності);

акт передачі особистих речей на зберігання до камери схову (за наявності);

акт приймання-передачі грошей, коштовностей та цінних паперів підопічного на зберігання до інтернату – до запиту їх власником (за необхідності);

акт (розписка) про ознайомлення підопічного, опікуна або піклувальника з умовами проживання в інтернаті, переведення та відрахування з інтернату;

стислі біографічні дані підопічного, його опікуна або піклувальника, родичів;

заяви та інші письмові звернення підопічного, його опікуна або піклувальника, родичів, подані до інтернату (за наявності);

копії документів щодо реагування на звернення підопічного, його опікуна або піклувальника, родичів (за наявності);

копії письмової згоди та письмових повідомлень підопічного, його опікуна або піклувальника щодо застосування методів діагностики та лікування, наркотичних засобів;

дві фотокартки підопічного розміром 3×4 см;

опис документів, що містяться в особовій справі.

62. Оригінали паспорта громадянина України та / або інших особистих документів підопічного, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, за його бажанням чи бажанням його законного представника можуть зберігатися в особовій справі.

Документи, які зберігаються в особовій справі, видаються підопічному на його першу вимогу чи на вимогу його законного представника та / або при відрахуванні підопічного з інтернату.

63. В особовій справі накопичуються дані про підопічного, які відображають його поведінку, листування адміністрації інтернату стосовно підопічного з іншими установами та закладами, копії щорічних звітів інтернату про використання нарахованих пенсій (щомісячного довічного грошового утримання) та / або державної соціальної допомоги недієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена, опіку та піклування над якими здійснює інтернат. Матеріали накопичуються і складаються за типами документів.

64. При переведенні підопічного до іншого інтернату особова справа разом із витягом із медичної документації пересилається поштою листом із повідомленням за адресою нового місця проживання / перебування підопічного. Оригінал історії хвороби (медична справа) пересиланню не підлягає та зберігається відповідно до порядку, визначеного центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері архівної справи і діловодства.

Керівництво інтернату

65. Очолює інтернат директор, який призначається на посаду та звільняється з посади відповідно до рішення засновника за поданням структурного підрозділу з питань соціального захисту населення, підготовленим за результатами конкурсу, проведеного цим структурним підрозділом, на умовах контракту, строк дії якого становить один – три роки.

Посаду директора інтернату може обіймати особа, яка має вищу освіту із освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра у відповідній галузі знань („Право”, „Охорона здоров'я”, „Соціальна робота”, „Педагогіка”) і стаж роботи на керівних посадах нижчого рівня не менше ніж п'ять років.

66. Директор інтернату:

здійснює управління інтернатом;

організовує роботу інтернату, є персонально відповідальним за виконання покладених на інтернат завдань;

організовує роботу та ефективну взаємодію всіх структурних підрозділів, сприяє розвитку та вдосконаленню методів і форм їхньої роботи;

забезпечує співпрацю закладу з іншими установами, організаціями, закладами, зокрема із закладами охорони здоров'я, освіти та науки, поліції, громадськими об'єднаннями;

забезпечує проведення моніторингу надання соціальних послуг, аналізу потреби в технічних та інших засобах реабілітації, реалізацію реабілітаційних заходів, дотримання прав людини, осіб з інвалідністю;

забезпечує ефективне і цільове використання бюджетних коштів;

забезпечує виконання працівниками закладу державних стандартів соціальних послуг;

укладає договори про надання соціальних послуг;

представляє інтернат у відносинах з підприємствами, установами, організаціями, розпоряджається в установленому законодавством порядку його майном і коштами, укладає договори;

організовує проведення внутрішньої оцінки якості надання соціальних послуг;

у межах компетенції видає накази організаційно-розпорядчого характеру по інтернату, затверджує посадові інструкції працівників інтернату, вирішує питання добору кадрів, вживає заходів щодо забезпечення закладу кваліфікованими кадрами, розподіляє посадові обов'язки між працівниками закладу з урахуванням їхньої взаємозамінності, організовує атестацію, навчання персоналу на робочому місці, підвищення кваліфікації, переведення персоналу закладу, у разі порушення трудової дисципліни та невиконання функціональних обов'язків накладає дисциплінарні стягнення на працівників;

визначає структуру інтернату, затверджує положення про структурні підрозділи;

забезпечує дотримання вимог законодавства з охорони праці, проведення заходів із поліпшення умов праці, дотримання правил техніки безпеки, вимог санітарно-гігієнічних і протипожежних норм;

приймає рішення з питань організації роботи інтернату;

забезпечує облік продукції виробничих підрозділів, контролює її збереження та використання;

разом із профспілковим органом або уповноваженими трудовим колективом на представництво особами:

розробляє установчі документи про інтернат, які погоджуються зі структурним підрозділом з питань соціального захисту населення та затверджуються засновником;

розробляє та вносить на затвердження трудовим колективом при укладанні колективного договору правила внутрішнього трудового розпорядку;

забезпечує дотримання працівниками інтернату правил внутрішнього розпорядку та виконавської дисципліни.

розробляє положення про преміювання працівників інтернату, що затверджується структурним підрозділом з питань соціального захисту населення;

організовує громадську експертизу, затверджує положення про Громадську раду при інтернаті та забезпечує організацію її діяльності;

забезпечує взаємодію інтернату з органами опіки та піклування з питань опіки та піклування над підопічними, визнаними недієздатними чи цивільну дієздатність яких обмежено;

забезпечує взаємодію інтернату з органами опіки та піклування з питань опіки над майном підопічних, виконання опікунами або піклувальниками їхніх обов'язків стосовно опіки або піклування над підопічними інтернату;

забезпечує здійснення інтернатом опіки та піклування над підопічними, визнаними недієздатними чи цивільну дієздатність яких обмежено (у разі якщо таким особам не призначено законного представника);

забезпечує організацію планового підвищення кваліфікації, перепідготовки, атестації, супервізії, тренінгів для запобігання емоційному вигоранню медичного та іншого персоналу інтернату в порядку, встановленому законодавством.

67. Директор та обслуговуючий персонал інтернату є персонально відповідальними за збереження життя та здоров'я підопічних, дотримання їхніх прав і запобігання дискримінації щодо них.

Контроль за діяльністю інтернату

68. Контроль за якістю харчування, соціально-побутового обслуговування, організацією надання медичного обслуговування підопічних, санітарно-гігієнічних, протиепідемічних (профілактичних) і протипожежних заходів і наданням вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги здійснюють структурні підрозділи з питань соціального захисту населення разом із органами охорони здоров'я за участю інших спеціально уповноважених органів у порядку, встановленому законодавством.

Державний контроль за дотриманням вимог санітарного законодавства та безпечності харчових продуктів здійснюється спеціально уповноваженими органами.

Громадський контроль діяльності інтернату здійснює Громадська рада у плановому порядку або в разі екстреного повідомлення про порушення.

69. Контроль за діяльністю інтернату стосовно виконання ним завдань у сфері опіки та піклування над підопічними із числа недієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена, здійснюють органи опіки та піклування, на обліку в яких перебувають такі особи.

70. Моніторинг дотримання норм законодавства щодо соціального захисту підопічних з метою покращення якості надання соціальних послуг в інтернатах проводиться Мінсоцполітики, іншими спеціально уповноваженими органами, у тому числі із залученням громадськості.

71. Перевірка роботи і контроль фінансово-господарської діяльності інтернату здійснюється спеціально уповноваженими органами в порядку, встановленому законодавством.

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long tail, positioned in the lower right quadrant of the page.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту постанови Кабінету Міністрів України
„Про затвердження Типового положення про будинок-інтернат для
громадян похилого віку та осіб з інвалідністю”

Мета: забезпечення конституційних прав і свобод громадян похилого віку, осіб з інвалідністю, які за станом здоров'я потребують стороннього догляду, побутового і медичного обслуговування, надання соціальних послуг та комплексу реабілітаційних заходів, та проживають в інтернатних закладах системи соціального захисту населення.

1. Підстава розроблення проекту акта

На виконання статті 38 Закону України „Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні”, доручення Першого віце-прем'єр-міністра України – Міністра економічного розвитку і торгівлі України С. Кубіва від 10.08.2016 № 28914/1-1-16 щодо приведення нормативно-правових актів у відповідність із вимогами чинного законодавства, розроблено проект постанови Кабінету Міністрів України „Деякі питання соціального захисту громадян похилого віку та осіб з інвалідністю” (далі – проект акта).

2. Обґрунтування необхідності прийняття акта

На сьогодні в Україні діє 93 будинки-інтернати для громадян похилого віку, осіб з інвалідністю, геріатричних пансіонатів для ветеранів війни і праці, у яких проживає більше 12 тис. підопічних (крім АР Крим і тимчасово не контрольованих українською владою територій Донецької та Луганської областей).

Діяльність будинків-інтернатів для громадян похилого віку, осіб з інвалідністю, геріатричних пансіонатів для ветеранів війни і праці регулюється Типовим положенням про будинок-інтернат для громадян похилого віку, осіб з інвалідністю, геріатричний пансіонат, пансіонат для ветеранів війни і праці, затвердженим наказом Міністерства праці та соціальної політики України від 29.12.2001 № 549, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 29.01.2002 № 66/6354.

Протягом 2001-2016 законодавство з питань соціального захисту осіб з інвалідністю суттєво змінилось, зокрема у 2016 році внесені зміни до Закону України „Про ратифікацію Конвенції про права осіб з інвалідністю і Факультативного протоколу до неї”, Закону України „Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні”.

3. Суть проекту акта

Проектом акта пропонується затвердити Типове положення про будинок-інтернат для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю;

Рекомендувати органам місцевого самоврядування під час організації

діяльності будинків-інтернатів для громадян похилого віку, осіб з інвалідністю керуватися типовим положенням, затвердженим цією постановою.

4. Правові аспекти

У цій сфері правового регулювання діють закони України „Про соціальні послуги”, „Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні”, „Про основні засади соціального захисту ветеранів війни та інших громадян похилого віку в Україні”, „Про реабілітацію осіб з інвалідністю”, наказ Міністерства праці та соціальної політики України від 29.12.2001 № 549 „Про затвердження Типового положення про будинок-інтернат для громадян похилого віку, осіб з інвалідністю, геріатричний пансіонат, пансіонат для ветеранів війни і праці” (зі змінами) та інші нормативно-правові акти.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проекту акта не потребуватиме додаткових фінансових та інших витрат із державного чи місцевого бюджетів.

Відповідно до статей 67, 67¹ пункту 4 частини першої статті 90 Бюджетного кодексу України, видатки на утримання інтернатних установ системи соціального захисту населення проводяться з бюджету Автономної республіки Крим, обласних, Київського та Севастопольського міських бюджетів.

За оперативною інформацією станом на 01.07.2018 року видатки становлять понад 3960371,16 тис. грн., в тому числі 250,14 грн в день на одну особу.

6. Прогноз впливу

Реалізація проекту акта за предметом правового регулювання не матиме впливу на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, розвиток регіонів, ринок праці, екологію та навколишнє природне середовище.

Реалізація проекту акта матиме вплив на соціальну сферу, забезпечення прав та інтересів громадян похилого віку та осіб з інвалідністю.

6¹. Стратегічна екологічна оцінка

Реалізація проекту акта за предметом правового регулювання не стосується державного планування, з урахуванням особливостей, передбачених Законом України “Про стратегічну екологічну оцінку”.

7. Позиція заінтересованих сторін

Реалізація проекту акта матиме вплив на інтереси громадян похилого віку та осіб з інвалідністю, Міністерства соціальної політики (до завдань якого належить забезпечення формування та реалізація державної політики щодо надання соціальних послуг особам з інвалідністю, громадянам похилого віку, окремим соціальним групам, які перебувають у складних життєвих обставинах і не можуть самостійно їх подолати), сприятиме посиленню соціального

захисту і підтримки громадян похилого віку та осіб з інвалідністю.

Прогноз впливу реалізації проекту акта та ключові інтереси заінтересованих сторін додається.

Проект акта стосується соціально-трудової сфери, прав громадян похилого віку та осіб з інвалідністю, та потребує проведення консультацій з уповноваженими представниками всеукраїнських профспілок, їх об'єднань та всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців, всеукраїнських громадських організацій осіб з інвалідністю.

Проект акта не стосується питань функціонування місцевого самоврядування, прав та інтересів територіальних громад, місцевого та регіонального розвитку та не потребує проведення консультування з уповноваженими представниками всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування чи відповідних органів місцевого самоврядування.

Проект акта не стосується сфери наукової та науково-технічної діяльності та не потребує надсилання на розгляд до Наукового комітету Національної ради з питань розвитку науки і технологій.

8. Громадське обговорення

Проект акта розміщено на веб-сайті Мінсоцполітики для обговорення з громадськістю.

9. Позиція заінтересованих органів

Проект акта потребує погодження з Міністерством фінансів, Міністерством охорони здоров'я, Міністерством аграрної політики та продовольства, Міністерством внутрішніх справ, Міністерством регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства, Державною міграційною службою України та Міністерством економічного розвитку і торгівлі.

10. Правова експертиза

Проект акта потребує проведення правової експертизи Міністерством юстиції.

11. Запобігання дискримінації

У проекті акта відсутні положення, які містять ознаки дискримінації. Проект акта не потребує проведення громадської антидискримінаційної експертизи.

11¹. Відповідність принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків

У проекті акта відсутні положення, які не відповідають принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.

12. Запобігання корупції

У проекті акта відсутні правила і процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією. Проект акта не потребує проведення громадської антикорупційної експертизи.

13. Прогноз результатів

Прийняття проекту акта дасть можливість удосконалити діяльність будинків-інтернатів для громадян похилого віку, осіб з інвалідністю, сприятиме покращенню організації роботи інтернатних установ та забезпеченню конституційних прав і свобод громадян похилого віку, осіб з інвалідністю

**Заступник Міністра соціальної
політики України з питань
європейської інтеграції**

О. Чуркіна

„_____” _____ 2019 р.

ПРОГНОЗ ВПЛИВУ

реалізації проекту постанови Кабінету Міністрів України „Про затвердження Типового положення про будинки-інтернат для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю”

1. Проектом акта пропонується затвердити Типове положення про будинки-інтернат для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю

2. Вплив на ключові інтереси усіх заінтересованих сторін

Заінтересована сторона	Ключовий інтерес	Очікуваний (позитивний чи негативний) вплив на ключовий інтерес із зазначенням передбачуваної динаміки змін основних показників (у числовому або якісному вимірі)		Пояснення (чому саме реалізація акта призведе до очікуваного впливу)
		короткостроковий вплив (до року)	середньостроковий вплив (більше року)	
Громадяни	Реалізація права на соціальне обслуговування. Отримання соціальних послуг на засадах соціальної справедливості, добровільного вибору отримання чи відмови від надання соціальних послуг.	Забезпечення прав осіб з інвалідністю та громадян похилого віку, які за станом здоров'я потребують стороннього догляду, побутового і медичного обслуговування, надання соціальних послуг та комплексу реабілітаційних заходів	Покращення якості надання соціальних послуг особам з інвалідністю та громадянам похилого віку, які за станом здоров'я потребують стороннього догляду та перебувають у інтернатних закладах системи соціального захисту населення.	Зазначений нормативно-правовий акт забезпечить дотримання конституційних прав і свобод громадян похилого віку, осіб з інвалідністю, дасть можливість удосконалити діяльність будинків-інтернатів для таких громадян, сприятиме покращенню роботи інтернатних установ.

Міністерство соціальної політики України	Сприяння реалізації державних гарантій щодо забезпечення громадян похилого віку та осіб з інвалідністю соціальними послугами	інтернатних закладах системи соціального захисту населення.	Збільшення відсотка охоплення соціальними послугами осіб з інвалідністю та осіб похилого віку	соціального обслуговування в таких закладах.	
			Надання соціальних послуг громадянам, які їх потребують		

ВИСНОВОК

про проведення гендерно-правової експертизи проекту постанови Кабінету Міністрів України „Про затвердження Типового положення про будинок-інтернат для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю”

Проект нормативно-правового акта розроблено Міністерством соціальної політики України

1. Перелік міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та резолюцій міжнародних конференцій, міжнародних організацій, їх органів, використаних під час проведення експертизи

Під час проведення гендерно-правової експертизи проекту акта застосовано Міжнародний пакт про громадянські і політичні права, 1966 рік; Конвенція про боротьбу з торгівлею людьми і з експлуатацією проституції третіми особами, 1949 рік; Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок, 1979 рік; Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод, 1950 рік та протоколи до неї; Європейська соціальна хартія (переглянута), 1996 рік; Конвенція Ради Європи про заходи щодо протидії торгівлі людьми, 2005 рік; Конвенція про права осіб з інвалідністю, 2006 рік; Конвенція Міжнародної організації праці № 156 про рівне ставлення і рівні можливості для трудящих чоловіків і жінок: трудящі із сімейними обов'язками, 1981 рік; Конвенція Міжнародної організації праці № 100 про рівне винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності, 1951 рік; Міжнародна конвенція про ліквідацію всіх форм расової дискримінації, 1965 рік; Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права, 1966 рік; Рамкова конвенція про захист національних меншин, 1995 рік; Загальна декларація прав людини, 1948 рік; Пекінська декларація, 1995 рік; Резолюція 47/135 Генеральної Асамблеї ООН “Декларація про права осіб, що належать до національних або етнічних, релігійних та мовних меншин”, 1992 рік.

2. Перелік актів законодавства, використаних під час експертизи

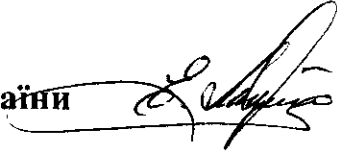
Під час проведення гендерно-правової експертизи проекту акта застосовано Конституцію України, Закони України “Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків”, “Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні”, “Про запобігання та протидію домашньому насильству”, “Про протидію торгівлі людьми”.

3. Наявність або відсутність положень проекту нормативно-правового акта, які не відповідають принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків

У проекті акта відсутні положення, які не відповідають принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.

Директор Юридичного департаменту

Міністерства соціальної політики України

О. Туліна

**Заступник Міністра соціальної
політики України з питань
європейської інтеграції**

О. Чуркіна

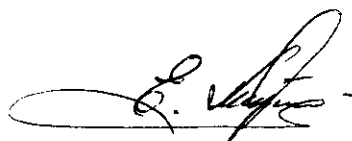
_____ 20__ р.

ВИСНОВОК
про проведення антидискримінаційної експертизи
проекту постанови Кабінету Міністрів України
„Про затвердження Типового положення про будинок-інтернат для
громадян похилого віку”

Проект акта розроблено Міністерством соціальної політики України.

У проекті акта відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

Директор
Юридичного департаменту

О. Туліна

“22” лютого 2019 р.